

به رهو شیتتی

مه نسوره عیژه دین

و: مه مه مه عه بدوللا

چاودتیری ژنه دراوسیکه مم ده کرد که به خیرایی به رهو شیتتی ههنگای دهنه، به هه مان سادهیی روویتیکردبوو، که هه موو به یانبیه که له بهردهم ده رگه ی شوقه که یدا کیسه خاشاکی داده نا، به هه مان کارامهیی لیتانی جووره ها خواردن که به رامه ی به تامی دایده پو شیم، کاتیک به بهردهم شوقه که یدا تیده په پریم، که راسته و خو که وتبووه ژیر شوقه که ی منه وه.

کاتیک گواستمه وه بو ئه و ته لاره، تیبینی هیه شتیکی سهیر، یان ته نانه ت نائاساییشم نه کرد له باره ی ئه وه وه، ژنیک له سه ره تای سیبه کانی ته مه نیدا، ژنی ماله وه، چالاک، دایکیکی ته نیا، که میک له سه ره رشتی سی منداله که یدا زیاده رپویی ده کات، که گه وره که یان ته مه نی گه یشتوو ته تو سالان، وه ک خو ی پیبراگه یاندم.

له سه ر پلیکانه کان به ده ممه وه پیته ده کنی، هه ر که چاوی پیمبکه و تایه، له و کاتانه ی به ره و کاره که م ده چووم یان لیوه ی ده گه رامه وه، ده نگی نزم و شیوازی ناسکی ده موچاوی به شیوه یه ک گونجاو بوو له گه ل کورتی بالای و بچووکیی ده موچاویدا، هه رچه نده عه پای به سه ردا ددها، به لام بیبه شی نه ده کردم له پیا هه لدانی له باره ی شیوه ی

قژم یان جله کورته کانم یان ته نانه ت بو نه که شم، ده یوت (تحفه) یه، به شیوه ی که سیکی پر تاسه، بو په یوه ندی له گه ل که سانیدیکه دا، چاوه کانی ده بریسکانه وه.

واراهاتبووم قسه کانی به پاریزه وه وه رنه گرم تا له دواییدا هه ست به تاوان نه که م، هه ر له سه ره تاوه ویستم ماوه یه ک له نیوان خو م و دراوسیکانمدا دابنیم، چونکه شیوازی ژیانم ریگه م پینادات هیه کاتیکم به فیرو بدهم له هه ولی په یوه ندی به ستن به خه لکانی ته واو له خو م جیاوازه وه، من به لای ئه وان وه ژنیکی رهفتار نامو بووم که مامه له ی له گه ل ماله که ی خویدا ته نیا وه ک شوینی خه وه، چونکه من له سه عات یه کی دوانیوه رپوو ده رپویشتم و تا نزیکه ی نیوه شه و نه ده هاتمه وه. لای ئه وان نامو بوو ژنیک که سیه کانی ته مه نی تیپه راندیبت، وه ک من به ته نیا بژی: نه میرد، نه مندال، نه خزم و که سوکار، به لام ئه م ژنه وادیاربوو که ئاره زووی ده کرد ئه و شتانه ویل بکات که دراوسیکان له باره ی منه وه هه یانبوو.

مه نسوره عیژه دین

له چاوه كانيدا جۆريك له تاسهم به ديدە کرد بۇ پەيوەندى له گەلمدا، ئەوهم بۇ جياوازی نيوانمان گيرابووه، چونکه من له بارەى ئەووه بهو كه سه نامۆيه دەچوم كه له سهفهريكى دووردا چاومان پينده كه ويت و تەنانەت وردترين نهينيه كانيشمانى بۇ دەدرکينين، چونکه دەزانين جاريكيدىكه ناييينينه وه.

رەنگه وهك نەريتى خۆم ئەمجارەش زياده پرۆييم کردبیت له ليکدانه وهى نيگاكانيدا بۆم، به لام دلنيابووم كه ئەم ژنه كورته بالا دەموچاو نەرمه، شتيكى ههيه وهيه ويت پيمبليت.

كاتيك گويم له هاوارە هيسترىاييه كانى دەبيت كه توندوتيزى له گەل منداله كانيدا دەنوئينت، پاشان دەنگى لالانه وهى كه دواى كۆپله يهك توندوتيزى رۆژانه ديت، تووشى سەرسورمانم دەكات، له بهر ئەوهى چۆن ژنيكى وانارام، جهسته لاوان، شيوه پوون، كه هەر كات نا كاتيك له سەر پليكانه كانى تەلارەكه پووبه پرووى دەبمه وه، ئاوا دەگۆریت بۇ بوونه وهريكى هيسترىايى، كه سپيده كانم به شەپه بهر دەوامه كانى له گەل منداله كانيدا، دەكاتە جهه نەم و ناچارم دەكات زوو له خەو هەلبستم، تەنانەت له پۆژانى پشووشدا؟

ئىستا بيرم نەماوه كه ببوو دەنگى بهرزى هەلبىرى له بهر دەم پليكانه كانه وه بۆئە وهى بقيرزىنيت و بانگى ژنى دەرگه وانەكه بكات، تا ئەوهى دەيخوازيت، له دەر وه بۆيىكریت، سەربارى ئەوهى له ناو تەلارەكه دا ناميزى (ئەنتەركۆم) هه بوو، كه دەيتوانى له شوينى خۆيه وه دانيشيت و به ئارامى چى داوايه كى ههيه له و ژنهى بكات.

به زهبيم به ژنى دەرگه وانەكه دا دەهاته وه كه گويم له دراوسيكەم دەبوو جنیوى پينده داو به پشتگوئىخستن تاوانبارى دەکرد، به زهبيم به منداله هارو هاجه كانى دراوسيكەمدا- ئەوانهى هەرگيز نەميينبوون- دەهاته وه كاتيك كه داكيان سزای دەدان به بهندکردنيان له يه كيك له ژووره كانداو دەرگهى له سەر داده خستن، بيئە وهى گوئى بداته پارانه وهيان، يان ئەو هاتوهارهى به ليتانى

بهر دەوامى دەرگه كه دروستيانده کرد.

وامليها تيبوو ئەقلى ئەو ژنەم به زهوييه كى (وشكه لاتوو) دەچواند، كه به هۆى بيناوييه وه شهقار شهقار بووه و پاشان ناميز بۇ ئاو دەگریتە وه كه دايدە پۆشيت، ئاو ئەو شيتييه كه به سەريدا دەكشيت بۆئە وهى ئەقلى داپۆشيت و له پشتيشه وه مملانتى دەكات.

هەرگيز نەمتوانيوه خۆم پرگار بكم له ويتەى زهوى تينوو كه ئاو به سەريدا تيبەر دەبيت، هەر كاتيك كه له سەر پليكانه كان پووبه پرووى ژنه كه دەبوومه وه، يان كه گويم له دەنگى دەبوو كه به هۆى قيژەى بهر دەوامه وه ناجۆر ببوو، بۇ ئەوهى هۆكانى بدەم به پوودا، درزە كانم دەهاته پيشچاو كاتيك ئاويان هەلدەلوشى.

به يانیه كيان تاسام به وهى له دەرگه كهى دەدام، شينابوو، چاوه كانى سووره لگه رابوون، وهك ئەوهى هه موو شهوى به گريان به سەر بردبیت، بوارم بۇ کرده وه، وهك ئەوهى شوقه كه مى له بهر بريت، راسته وخۆ هاته ناو هۆله كه وه، هيشتا به تەواوى به ئاگا نەهاتبوومه وه، به تەمبەلى دوايكه وتم و وشه باوه كانى به خيزهينانم دەوتە وه، كاتيك به رامبەرى دانيشتم هه ستمکرد نيگاكانى تاساون و جهسته شى كه ميك دەله رزيت، به شله ژاوى دەستىکرد به روانين بۆئە وهى دلنيا بيت كه به تەنياين. پاشان راپەرى و به پرتاو چوو بۇ لای تەله فزيونه كه، سەرميزى ناو هۆله كهى دا به سەر تەله فزيونه كه دا، به ديقه تە وه سەيرى بنميچ و ديواره كانى کرد، پاشان نزیک بووه وه بۆئە وهى له سەر قەنەفه كه له تەنیشتمه وه دابنیشيت و به چرپه وتى: قەيناكه، ئاگا له خۆبوون پيوسته.

وه لامم نەدايه وه وه به زهردەخه نهيه كى هانده رانه، وازمهينا، ئيتر دەستىکرد به قسه کردن و تكاى ليکردم كه باوهرى پينكەم و وهك كه سه كانى ديكه به شيتبوون تاوانبارى نەكه م، وتى ئيتر له توانيدا نەماوه بهو شيوهيه بهرگهى ژيان بگریت، چونکه ميژده تەلا قدر او هكهى چاوديرى دەكات و

نوشاری هه موو جوله یه کیه تی ته نانهت له ژووری نووستنه که شیدا، به رادهیهک ناچاره به عه باوه بخه ویت، داوای لیکردم بچمه خواره وه بۆ شوقه که ی ئه، بۆ بینینی کامیتر چاندراوه کان له هر چوار لایدا، به ناچاری دوایکه وتم، کاتیک گه یشتینه ده رگی شوقه که ی، په نجه ی دوشاومژهی خسته سهر لیوی و داوای لیکردم بیده نگیم، له سهر نووکی پی چوه ژووره وه منیش به دوایدا، ماله که ی به هه موو ورده کاریه کانیه وه، وهک کۆپییه کی گواستراوه ی ماله که ی من وابوو: ئه ساسه که ی، رهنگی په رده کان ته نانهت تابلۆ هه لواسراوه کانی سهر دیواره کان، ته له فزیۆنه که شی داپۆشرابوو... سهر سامبووم و هه ستم به هه ندیک ترس کرد که له تینه گه یشتنه وه سهر چاوه ی ده گرت، به چوارده ورمدا چاوم بۆ منداله کانی گیرا، به لام هیچ شوینه واریکیانم نه بینیی، له گه لیدا هه موو ژووره کان گه رام، ئه وانهی نیشاندده ام که وایده زانی کامیترای نهینی و نامیتری گویترتن، به لام من ته نیا سهر قالی گه ران بووم به شوین ههر شتیکی منداله بیزار که ره کانیدا، چه ند ده قیقه یه که به جینه یشتیم و چوو بۆ حه مام، منیش خوم دزیه وه بۆ ژووری نووستنه که ی، ریکورده ریکی گه وره ی لیوو له ته نیشتیسه وه چه ند کاسیتییک هه بوو، بی بیر کردنه وه ده رگی ریکورده که م کرده وه کاسیتی که ی ناویم ده رهیناو له جله کانمدا شاردمه وه به ره وه ده رگه که چووم.

له ماله که ی خوم ده ستم کرد به گویترتن له دهنگی منداله کانی له ناو کاسیتی که دا، جاریک له ده رگه یه کیان ده داو ده پارانه وه له پیناو کردنه وه پیدا، جاریکی دیکه به دهنگی به رز یاریانده کردو ناو به ناو بیده نگیه کی متی تیدا بوو.

هه مان ئه وه دهنگانه بوون که ئاشنا بووم پینان که له شوقه ی دراوسیکه مه وه ده هاتن، به لام به بی دهنگی دایکیان، که پیده چوو بۆ دهنگه تومارکراوه کانی زیاد کرد بیت.

کاتیک چوومه ناو شوقه که یه وه، سی منداله که ییم نه بینیی، چونکه زور به ئاسانی ههر له بنه ره ته وه

هه ستم به هه ندیک ترس کرد که له تینه گه یشتنه وه

سهر چاوه ی ده گرت، به چوارده ورمدا چاوم

بۆ منداله کانی گیرا، به لام هیچ شوینه واریکیانم

نه بینیی، له گه لیدا هه موو ژووره کان گه رام، ئه وانهی

نیشاندده ام که وایده زانی کامیترای نهینی و نامیتری

گویترتن، به لام من ته نیا سهر قالی گه ران بووم

به شوین ههر شتیکی منداله بیزار که ره کانیدا،

چه ند ده قیقه یه که به جینه یشتیم و چوو بۆ حه مام،

منیش خوم دزیه وه بۆ ژووری نووستنه که ی،

ریکورده ریکی گه وره ی لیوو له ته نیشتیسه وه

چه ند کاسیتییک هه بوو، بی بیر کردنه وه ده رگی

ریکورده که م کرده وه کاسیتی که ی ناویم ده رهیناو

پرسیارم لیکات له باره ی ژنیکې جهسته لاوازی
عبا به سهره وه، که واید ه زانی له شوقه که ی مندا
نیشته جییه.

کاتیک بینیم ئه و درؤ ساویلکانه هله ده به ستیت،
تووشی سهر سورمان بووم، چونکه ژنه عبا
به سهره که ته و او به و ده چوو، به ئه ندازه یه که
بؤ یه که مجار بینیم وامزانی جمکیه تی و له گه لیدا
نیشته جییه، به لام دهرگه وانه که پنیوتم که بؤ
یه کجاریش ئه و دوانه ی به یه که وه نه بینوه و ئه و
پنیوایه که هه ردو وکیان یه که که سیتین.

دانبه خومدا گرت و به و ونده وازمه نیا پنیبلیم
که من لیزه له گه ل کچه که مداما وه ی ده ساله
نیشته جیین و هیچ شتیکیش نازانین له باره ی ئه و
ژنه وه که پرسپاری ده کات، که ئه وه ی له من بیست،
سهرسامیه کی راسته قینه ی پنیوه دیار بوو، له ودا
بوو پرسپاری دیکه م به ره و روو بکاته وه، بویه به
زهرده خه نه یه کی خۆشه ویستانه ی ده سترده وه،
دهرگه که م گرت وه ک ئه وه ی بمه ویت دایب خه م، ئیتر
ئو به شهرمه وه رویشته.

*

راستیه که ی نازانم کئ گه یاندمیه ئه م شوینه
قیزه ونه، به لام پنیوایه که ئه و هه لوه سه کاره عبا
ره شه ی دهموچاویکی ناسکی هه یه، په یوه ندی به
مه سه له که وه هه یه، یان ره نگه ئه و ژنه په نجا ساله بیت
که بینیم له بری ئه و له شوقه که دا نیشه جییه.

دمه ویت سهرله نو ی بگه ریتمه وه بؤ ناو مال
و کاره که ی خوم، جاریکی دیکه که س بیزارناکه م،
هه رچه ونده دلنیا ن له جاری یه که میشدا که سم بیزار
نه کردوه، بؤچی باوه ریان پینه کردم که پنیوتم
ژنه هیستریه که ی نیشته جیئی ئه و شوقه یه ی ژیر
شوقه که ی منه که بیزاریان ده کات؟ بوونی عبا و
جلی منداله کانی له کانتوری جله کانی مندا هیچ
شتیک نا سه لمینیت، پنیوسته بروام پنیکن، ده توانن
په یوه ندی بکن به میزده ته لاقدر او هه که یه وه، که
منداله کانی به پشتی دادگا لیسه ندوه بؤئه وه ی
پنیان بسه لمینیت که ئه و شیته نه ک من.

کات ناکاتیک له سهر پلیکانه ی ته لاره که بیبینم،
به رده وام به په له بوو، به راکردن به پلیکانه کاند
سهرده که وت یان داده به زی، وه ک ئه وه ی یه کیک
راوی بنیت.

ژنیکې نزیک سی سالانه به جهسته یه کی لاوازو
شینوه ی نهرمه وه، قژه دریزه که ی به سهر شانیدا
په خشکردوه و جلی کورت و پیلایوی زور بن به رز
له پی ده کات.

له سهره تاوه خوم لیلاده دا، چونکه که میک
ناسه نگین ده هاته پیشچاو، له جاریک زیاتر گویم
لنیبووه له به رخوا یه وه قسه ی کردوه له کاتی هاتنه
خواره وه یان سهرکه وتنیدا، که له سهر پلیکانه کان
ده مبینی، ته نیا به یانی یان ئیواره باشم له گه لیدا
ده گوریبه وه، ئه ویش بیته وه ی سه یرم بکات وه لامی
ده دامه وه له بؤله بؤله کانی خوی به رده وام ده بوو.

ده کرا ئه ویش وه ک دراوسیکانی دیکه بوایه
بؤ من، چونکه ناهاوسه نگیی ته نیا تایبه ته به
خویه وه مادامه کی بیئازارو نا توندوتیژه، به لام
من ئیتر بیزارییم لیدره که وت به رامبه ر ئه و هه موو
هه راوه وریا به رده وامه ی له شوقه که یه وه ده هات،
هه رچه ونده ده شمزانی به ته نیا نیشته جییه، به لام
به هوی گریانی مندالی بچووک و شه رو هه راوه،
به رده وام شیره شیر ده هات... ده نگي ژنه که ش و ابوو
که دایکیان به شینوه یه کی به رده وام لیئانده دات.

کاتیکیش لای پاسه وانی ته لاره که شکاتم لیکردو
پنموت که بیزاریی دراوسیکانی پیزابگه یه نیت له و
ده نگه به رزانه ی شه و و روژ لای ئه وه وه دین،
که چی سهرسامبووم کاتیک پاسه وانه که پنیوتم
که وا خودی دراوسی ناهاوسه نگه که م شکاتی ئه و
ده نگه ده نگه ی لیکردوم که دلنیا یه له شوقه که ی
منه وه دیت!

پوژتیکان له وه دابووم سهر بکه ومه سهره وه بؤ
لای تا بیزاری خومی بؤ دهر بېرم و پنیبلیم که به
هوی ده نگه ده نگي ئه وه وه نه متوانیوه بنووم، به لام
ئه و ونده مزانی ئه و له دهرگه که ی دام بؤ ئه وه ی